

Camus

ȘI TEATRUL VIETII

Fotbalist? Scriitor? Filosof? Jurnalist? Moralist? Îndrumător de conștiințe? Umanist? Dramaturg? Albert Camus este un pic din toate acestea, pe lângă faptul de a fi unul dintre scriitorii și gânditorii cei mai reprezentativi pe care i-a dat Franța după cel de-al Doilea Război Mondial.

O pasiune fotbalistică

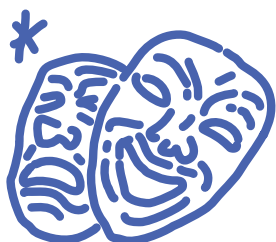
Tânărul a debutat fotbalistic la Clubul Sportiv din Montpensier. Prefera postul de atacant, deoarece e cel care orientează jocul. Totuși, hotărăște, din motive economice, să fie portar... la această decizie deoarece bunica îl bătea ori de câte ori își strica singura pereche de pantofi pe care o avea, așa că și-a ales postul în care și-ar fi tocit cel mai puțin tălpile încălțăminte.

Anii de formare

Albert Camus a optat, bineînțeles, pentru studiile filosofice cu intenția de a fi profesor, în ciuda voinței unchiului Gustave, care își dorea ca nepotul său să fie măcelar. Planul de studii al lui Camus consta în a trăi. Viitorul scriitor considera că formarea academică era de neînlocuit, însă aceasta nu trebuia să-i acapareze tot timpul și toată energia.

Camus în culise

La finele anului 1953, Camus a decis să-și dedice tot timpul și energia creatoare teatrului, o activitate pe care o va practica pe tot parcursul vieții. A fost numit director oficial al Festivalului Anual de Artă Dramatică de la Angers. În paralel cu pregătirea festivalului, Camus a adaptat numeroase opere care au fost reprezentate pe scene din lumea întreagă.

Tuberculoza ca ritm vital

Camus a fost scutit de serviciul militar în urma unui control medical. Ulterior, medicii l-au diagnosticat cu tuberculoză, avea plămânul drept afectat. Din acel moment, crizele și lungile perioade de convalescență aveau să-i marcheze lui Albert Camus fiecare săptămână, fiecare an, întreaga viață și creație. În 1938, Ministerul Educației l-a exclus din concursul pentru postul de profesor universitar în urma controlului medical. Camus se vede obligat să se dedice exclusiv scrisului.

Decernarea Premiului Nobel – un moment amar

Cine și-ar fi imaginat că băiețelul sărac din cartierul muncitoresc Belcourt avea să primească Premiul Nobel pentru literatură în 1957?

După ceremonia oficială, „s-a răspândit panica” (cuvintele lui Camus însuși) în mass-media franceză, atât de dreapta, cât și de stânga. Majoritatea a condamnat greșeala comisă de Academia Suedeză de a premia un scriitor care nu mai putea scrie. În ianuarie 1958, Albert Camus, foarte afectat, și-a anunțat prietenii că se retrage definitiv de pe scena publică franceză.

O prezență tăcută

Mama lui Lucien și a lui Albert Camus era parțial surdă și vorbea cu mare dificultate. Din cauza caracterului ei rezervat prefera, de obicei, să rămână în umbră. Figura mamei este o prezență permanentă în scrierile lui Camus. Mai mult decât un personaj, este o conștiință, un martor. Această prezență tăcută întruchipează „absurda simplitate și strania indiferență a lumii”, temă ce constituie scheletul operei sale.

Drumul către arta scrisului

De-a lungul vieții, au existat diverși factori care l-au condus pe Albert Camus pe drumul către arta scrisului.

- Tăcerea mamei sale – un impuls primar.
- Absența tatălui său (decedat în luptă) – imbold în căutarea unei identități.
- Viața mizerabilă din Belcourt – prima sa școală.
- Louis Germain – învățătorul care l-a îndrumat către studii.
- Tuberculoza – în timpul primei convalescențe, Camus a simțit cel dintâi impuls literar.

Pasiunile tinereții

Dimineața organizau excursii prin împrejurimile Algerului. Plimbările prin cimitire aproape că se transformaseră într-un ritual al grupului de prieteni. Se așezau în apropierea unui mormânt și dădeau frâu liber imaginației, încercând să reconstituie istoria familiei pornind de la datele inscripționate. Pe lângă cimitire, Camus și grupul său de prieteni aveau și o altă pasiune: teatrul.

Selecție: Ana-Mihaela Nuța

Sursa: *Cititorul lui Albert Camus* de Florence Estrade, Editura ARC, Chișinău, 2008.

UN DJ DE VALOARE

Originar din Orhei, Dumitru Lungu a ajuns, în vara anului 2008, în SUA, unde acum mixează în cluburile de noapte americane, fiind apreciat ca un DJ de valoare.

Pasiunea lui Dumitru Lungu pentru DJ-ing a început prin 2004, când mixa prin cluburile din Moldova, Ucraina, România, Rusia, Bulgaria. În tot acest timp, a colaborat cu prietenul său de meserie DJ Thomas Faith și cu MC Mike.

Dacă la Facultatea de Matematică și Informatică, de la Universitatea de Stat din Moldova, era un simplu student, în America s-a lansat ca DJ Add4Right (adică „a opta pentru bine” sau „a fi corect”).

În prezent, DJ Add4Right se află în statul american Virginia Beach, dar călătorește foarte des în statele vecine, având invitații de la renumite cluburi de noapte.

Acest job îi oferă lui Dumitru Lungu, pe lângă satisfacția personală, și una financiară. Banii pe care îi câștigă mixând în cluburile americane îi sunt suficienți, mai ales pentru un student venit din Moldova.

Sursa: www.timpul.md